

- 1399 / 1 - 93 / 94

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1993-1994 (*)

18 AVRIL 1994

PROPOSITION DE LOI

**relative à la sécurité des
manifestations sportives**

(Déposée par M. Duquesne)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'enthousiasme que suscite à juste titre le sport ne peut excuser la violence. Les débordements auxquels on assiste régulièrement dans les stades sont inadmissibles. Ils le sont quand la violence est le fait de spectateurs emportés par la passion du sport et l'énervement provoqué par la tension de certaines rencontres. Ils le sont encore plus quand ils sont le fait d'une poignée de marginaux que le sport n'intéresse nullement et qui viennent dans les stades avec comme seul objectif de casser, de se laisser aller sans raison apparente à la violence gratuite, aux pulsions les plus viles. Ces incidents dans les stades ou aux abords des stades une fois la rencontre terminée sont relayés par la presse et spécialement la télévision. Ces images de bêtise et de sauvagerie de l'auteurs de troubles n'ont suscité dans l'opinion publique que réprobation et condamnation.

Ce phénomène inquiétant est présent dans quasi tous les pays européens. A la suite des événements du Heysel, le Conseil de l'Europe avait d'ailleurs adopté le 19 août 1985, une convention sur « la violence et les débordements des spectateurs lors de manifestations sportives et notamment de matches

(*) Troisième session de la 48e législature.

- 1399 / 1 - 93 / 94

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1993-1994 (*)

18 APRIL 1994

WETSVOORSTEL

**betreffende de veiligheid
bij sportmanifestaties**

(Ingediend door de heer Duquesne)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is een goede zaak dat mensen enthousiast met een sport meeleven, maar dat geeft hen geen vrijbrief om in hun geestdrift gewelddaden te begaan. In de stadions wordt thans geregeld een onduidbaar wangedrag tentoongespreid. Dat toeschouwers zich laten meeslepen door hun passie voor de sport en door de spanning in bepaalde wedstrijden, kan niet worden vergoelijkt. Dat een handvol marginalen zonder enige belangstelling voor de sport naar het stadion komen alleen om de zaak te slopen en om zich zonder reden aan zinloos geweld en de allerlaagste driften over te geven is echter volstrekt ontoelaatbaar. De incidenten die zich in de stadions of, na de wedstrijd, in de omgeving ervan afspelen, krijgen een grote weerklank in de pers en vooral op televisie. De beelden van de dwaasheid en de losgeslagen brutaliteit van de relschoppers wekken bij de publieke opinie alleen misprijzen en afkeuring op.

Dat verontrustende verschijnsel doet zich zowat in alle Europese landen voor. Na de gebeurtenissen op de Heizel heeft de Raad van Europa trouwens op 19 augustus 1985 een verdrag aangenomen betreffende de gewelddaden en het wangedrag van toeschouwers tijdens sportmanifestaties, inzonderheid

(*) Derde zitting van de 48e zittingsperiode.

de football ». Les signataires de ce texte s'engageaient à prendre des mesures destinées à prévenir et à maîtriser la violence dans les enceintes sportives notamment pour :

- faire en sorte que la conception et la structure des stades garantissent la sécurité des spectateurs, ne favorisent pas la violence parmi eux, permettent un contrôle efficace de la foule, comportent des barrières ou clôtures adéquates et permettent l'intervention des services de secours et des forces de l'ordre;

- séparer efficacement les groupes de supporters rivaux en réservant aux groupes de supporters visiteurs, lorsqu'ils sont admis, des tribunes distinctes;

- assurer cette séparation en contrôlant rigoureusement la vente des billets et prendre des précautions particulières pendant la période précédant immédiatement le match;

- exclure des stades et des matches ou leur en interdire l'accès, dans la mesure où c'est juridiquement possible, les auteurs de troubles connus ou potentiels et les personnes sous l'influence d'alcool ou de drogues;

- doter les stades d'un système efficace de communication avec le public et veiller à en faire pleinement usage, ainsi que de programmes des matches et autres prospectus, pour inciter les spectateurs à se conduire correctement;

- interdire l'introduction, par les spectateurs, de boissons alcoolisées dans les stades; restreindre et, de préférence, y interdire la vente et toute distribution de boissons et s'assurer que toutes les boissons disponibles soient contenues dans des récipients non dangereux;

- assurer des contrôles dans le but d'empêcher les spectateurs d'introduire dans l'enceinte des stades des objets susceptibles de servir à des actes de violence, ou des feux d'artifice ou objets similaires;

- assurer que des agents de liaison collaborent avec les autorités concernées avant les matches quant aux dispositions à prendre pour contrôler la foule, de telle sorte que les règlements pertinents soient appliqués grâce à une action concertée.

Dans le cadre de ces prescriptions, plusieurs Etats signataires ont élaboré une législation spécifique en la matière.

La Grande-Bretagne a ainsi interdit la détention de boissons alcoolisées sur les terrains de sport et strictement limité leurs conditions de vente; les tribunaux peuvent interdire, sous peine d'emprisonnement, aux personnes condamnées d'assister à des matches de football; le « Football Offences Act » de 1991 incrimine les délits spécifiques aux rencontres de football : jet d'objets, slogans racistes ou indécents, pénétration sans motif sur l'aire de compétition.

tijdens voetbalwedstrijden. De landen die het verdrag hebben ondertekend, verbinden zich ertoe maatregelen te nemen om het geweld in sportstadions te voorkomen en te beheersen, onder meer :

- door de stadions dusdanig te ontwerpen en in te delen dat de veiligheid van de toeschouwers wordt gewaarborgd, het geweld tussen de toeschouwers onderling niet wordt bevorderd en een doeltreffende controle van de massa mogelijk is, alsmede door ervoor te zorgen dat doeltreffende hekkens of omheiningen worden geplaatst en dat de hulpdiensten en de ordediensten kunnen ingrijpen;

- door de rivaliserende groepen toeschouwers doeltreffend te scheiden en de bezoekende toeschouwers, wanneer ze al toegang krijgen, in afgescheiden tribunes onder te brengen;

- door die scheiding te waarborgen en daartoe nauwlettend toe te zien op de verkoop van biljetten en bijzondere voorzorgen te nemen gedurende de periode die onmiddellijk aan de wedstrijd voorafgaat;

- door notoire of potentiële relschoppers en personen onder invloed van alcohol of drugs uit de stadions te weren en van de wedstrijden uit te sluiten of, indien dat juridisch mogelijk is, hen de toegang te weigeren;

- door de stadions uit te rusten met een doeltreffende omroepinstallatie voor het publiek en die zo goed mogelijk te gebruiken, alsmede door wedstrijdprogramma's en andere folders uit te delen waarin de toeschouwers ertoe worden aangezet zich correct te gedragen;

- door de toeschouwers te verbieden alcoholhoudende dranken in de stadions binnen te brengen, door er de verkoop en de verspreiding van alcoholhoudende dranken te beperken of bij voorkeur te verbieden en door ervoor te zorgen dat alle beschikbare dranken in ongevaarlijke houders worden geschonken;

- door controles uit te voeren die moeten voorkomen dat toeschouwers in het stadion voorwerpen binnenbrengen die voor gewelddaden kunnen dienen, of vuurwerk en dergelijke binnensmokkelen;

- door ervoor te zorgen dat verbindingsagenten vóór de wedstrijd in samenwerking met de betrokken overheden maatregelen voor de beheersing van de menigte treffen, zodat dank zij dat overleg passende regelgevingen kunnen worden gehanteerd.

Verscheidene verdragsluitende Staten hebben in het kader van die voorschriften ter zake een specifieke wetgeving uitgewerkt.

Groot-Brittannië heeft bijvoorbeeld het bezit van alcoholhoudende dranken op sportterreinen verboden en de verkoop ervan aan strenge voorwaarden onderworpen; de rechtbanken kunnen personen die een veroordeling hebben opgelopen, op straffe van gevangenisstraf verbieden voetbalwedstrijden bij te wonen; de « Football Offences Act » van 1991 stelt misdrijven strafbaar die specifiek zijn voor voetbalwedstrijden : het gooien met voorwerpen, het uiten van racistische of onfatsoenlijke slogans, het zonder reden betreden van het wedstrijdterrein.

L'Espagne a également mis en place un dispositif pénal résultant, pour l'essentiel, du décret royal du 31 janvier 1992 instituant une commission nationale contre la violence dans les spectacles sportifs, et de celui du 21 mai 1993 édictant un règlement pour la prévention de la violence dans les spectacles sportifs. La loi italienne du 13 décembre 1989 autorise les responsables de la sécurité publique à interdire l'accès aux lieux de la compétition à toute personne condamnée pour violence, au cours d'une manifestation sportive, le non respect de cette interdiction étant sanctionné par un an d'emprisonnement; une amende est par ailleurs encourue par quiconque perturbe le déroulement d'une compétition.

Des mesures ont été prises en Belgique spécialement par les clubs. Par contre, il n'y a eu aucune initiative législative si ce n'est la proposition de loi de Jean Gol et Didier Reynders « in'çant un article 331ter dans le Code pénal afin de réprimer davantage la violence et les débordements des spectateurs lors de manifestations sportives et de matches de football » (Doc. n° 951/1-92/93) qui malheureusement, à ce jour, n'a pas encore été examinée par le Parlement. Une rapide comparaison entre l'arsenal répressif de certains pays et la législation belge met en évidence les lacunes de celle-ci. La France a connu le même problème. La loi n° 92-652 du 13 juillet 1992 a inséré dans celle n° 84-610 du 16 juillet 1984 relative à l'organisation et à la promotion des activités physiques et sportives un chapitre X consacré à la sécurité des équipements et des manifestations sportives. Plusieurs dispositions de ce chapitre incriminent trois délits nouveaux :

— l'accès à une enceinte sportive en état d'ivresse, sanctionné par une amende de 15 000 FF au plus;

— l'introduction de boissons alcooliques dans une enceinte sportive, punie d'une amende de 20 000 FF au plus;

— la provocation des spectateurs à la haine ou à la violence par tout moyen d'amplification phonique ou visuelle, punie d'une amende de 20 000 FF au plus.

Après quelques mois d'application, ce dispositif est apparu insuffisant. C'est la raison pour laquelle l'Assemblée Nationale vient d'adopter fin 1993 une nouvelle loi relative à la sécurité des manifestations sportives. Cette loi poursuit trois objectifs :

1) *Permettre la comparution immédiate :*

La relative inefficacité du dispositif pénal actuel réside dans l'inadaptation des procédures judiciaires applicables une fois l'interpellation de la personne réalisée. La citation directe et la convocation par

Spanje heeft eveneens een strafwetgeving ingevoerd die in hoofdzaak is gegrond op het koninklijk decreet van 31 januari 1992 tot instelling van een nationale commissie voor de bestrijding van het geweld bij sportmanifestaties, en op het decreet van 21 mei 1993 houdende een reglement ter voorkoming van geweld bij sportmanifestaties. De Italiaanse wet van 13 december 1989 biedt de verantwoordelijken voor de openbare veiligheid de mogelijkheid een ieder die veroordeeld is voor gewelddaden tijdens een sportmanifestatie, de toegang te ontzeggen tot de plaats waar de wedstrijd wordt gespeeld. Op overtreding van dat verbod staat gevangenisstraf van 1 jaar. Voorts wordt een ieder die het verloop van een competitiewedstrijd verstoort, met geldboete gestraft.

In België zijn het vooral de clubs die maatregelen hebben genomen. Van enig wetgevend initiatief is daarentegen geen sprake, afgezien dan van het wetsvoorstel van de heren Jean Gol en Didier Reynders « tot invoering van een artikel 331ter in het Strafwetboek ten einde het geweld en het wangedrag van de toeschouwers tijdens sportmanifestaties en inzonderheid tijdens voetbalwedstrijden te beteugelen » (Stuk n° 951/1-92/93), dat spijtig genoeg nog altijd niet door het Parlement is behandeld. Uit een summiere vergelijking met de strafwetgeving van bepaalde landen blijkt dat de Belgische wetgeving duidelijk in gebreke blijft. Frankrijk had met hetzelfde probleem af te rekenen. De wet n° 92-652 van 13 juli 1992 heeft in de wet n° 84-610 van 16 juli 1984 betreffende de organisatie en de aanmoediging van lichamelijke en sportieve activiteiten een hoofdstuk X ingevoegd, gewijd aan de veiligheid van de sportinstallaties en de sportmanifestaties. Krachtens verscheidene van die bepalingen worden drie nieuwe misdrijven strafbaar gesteld :

— het in staat van dronkenschap betreden van een sportstadion wordt gestraft met geldboete van ten hoogste 15 000 FF;

— het binnenbrengen van alcoholische dranken in een sportstadion wordt gestraft met geldboete van ten hoogste 20 000 FF;

— het opwekken van haatgevoelens bij de toeschouwers of het aanzetten tot gewelddaden met enig middel van geluids- of beeldversterking wordt gestraft met geldboete van ten hoogste 20 000 FF.

Nadat de ingestelde regelgeving enkele maanden was toegepast, bleek dat ze ontoereikend was. Daarom heeft de « Assemblée Nationale » eind 1993 een nieuwe wet aangenomen betreffende de veiligheid bij sportmanifestaties. Die wet heeft drie doelstellingen :

1) *Invoering van de onmiddellijke verschijning voor de rechtbank :*

De relatieve ondoeltreffendheid van het huidige strafrechtelijke systeem is te wijten aan de onaangepaste gerechtelijke procedure die wordt gevolgd wanneer de betrokkene eenmaal ondervraagd is. Aan de

procès-verbal présentent deux inconvénients. Le premier tient au fait qu'elles consistent à donner rendez-vous, un jour donné, à la personne concernée qui devra se présenter spontanément devant la juridiction compétente : ne peut-on craindre que certains « oublieront » de se présenter, surtout s'ils sont venus d'un pays étranger dans lequel ils sont retournés après avoir accompli leurs méfaits ? Le second inconvénient tient à l'encombrement des tribunaux, surtout dans les grandes villes : il n'est pas rare que les prévenus soient cités ou convoqués plusieurs mois après leur interpellation.

Quant à l'ouverture d'une instruction judiciaire, elle signifie la mise en œuvre d'une procédure lourde, longue et finalement peu appropriée, dès lors que les faits ayant été souvent commis en flagrance et tous les éléments du dossier étant donc connus, il n'y a généralement pas lieu de procéder à des investigations complémentaires.

Reste la comparution immédiate dont le principal intérêt est de permettre le jugement du prévenu le jour même de son interpellation.

2) *Compléter les incriminations existantes par trois nouveaux délits :*

- interdiction d'introduire des fusées ou des artifices de toute nature ainsi que objet susceptibles de constituer une arme dangereuse;
- interdiction de jeter un projectile présentant un danger pour les personnes;
- interdiction de pénétrer sur l'aire de compétition si ce fait conduit à troubler le déroulement de la compétition ou à porter atteinte à la sécurité des personnes ou des biens.

3) *Elargir la gamme des sanctions à la disposition du juge :*

- interdiction d'accéder à une enceinte sportive pendant au plus 5 ans avec, le cas échéant, obligation pour la personne condamnée de se présenter au moment des manifestations sportives devant une autorité qualifiée désignée par le juge;
- interdiction du territoire pour toute personne de nationalité étrangère n'ayant pas son domicile dans le pays, pour une durée de 2 ans au plus.

Un tel dispositif s'impose en Belgique pour les mêmes motifs.

Comme nous ne connaissons pas de tribunal des flagrants délits, il conviendrait de réfléchir à l'opportunité de l'introduction de cette procédure dans notre droit, susceptible d'accélérer en le simplifiant le cours de la justice dans de telles affaires, mais également dans un grand nombre de cas de petite délinquance urbaine qui, en raison des lourdeurs de la procédure et de l'encombrement des parquets, ne reçoivent aucune suite et par conséquent laissent se

rechtstreekse dagvaarding en de oproeping bij proces-verbaal kleven twee nadelen. Het eerste is dat beide eigenlijk neerkomen op een afspraak met de betrokkene dat hij op de gestelde dag spontaan voor de bevoegde rechtbank zal verschijnen : valt niet te vrezen dat sommigen zullen « vergeten » te verschijnen, vooral wanneer ze uit het buitenland afkomstig zijn en na het plegen van hun misdrijf naar hun land zijn teruggekeerd ? Het tweede nadeel houdt verband met de overbelasting van de rechtbanken, vooral in de grote steden : niet zelden worden beklaagden pas verscheidene maanden na hun ondervraging gedagvaard of opgeroepen.

De opening van een gerechtelijk onderzoek vergt dan weer een omslachtige, lange en eigenlijk weinig passende procedure, aangezien de misdrijven vaak op heterdaad ontdekt worden en alle elementen van het dossier derhalve bekend zijn, wat bijkomende onderzoeken doorgaans overbodig maakt.

Blijft dan de onmiddellijke verschijning, die als belangrijkste voordeel heeft dat de beklaagde nog op de dag van zijn ondervraging kan worden berecht.

2) *Aanvulling van de bestaande strafbare feiten met drie nieuwe misdrijven :*

- het binnenbrengen van vuurpijlen of vuurwerk van enigerlei aard of van enig voorwerp dat een gevaarlijk wapen kan vormen;
- het gooien van projectielen die een gevaar voor anderen kunnen opleveren;
- het betreden van het wedstrijdterrein wanneer zulks ertoe leidt dat het verloop van de wedstrijd wordt verstoord of de veiligheid van mensen of goederen in het gedrang komt.

3) *Uitbreiding van het straffenarsenaal waarover de rechter beschikt :*

- verbod om voor een periode van ten hoogste 5 jaar een sportstadion te betreden, waarbij de veroordeelde, in voorkomend geval, kan worden verplicht om zich op het tijdstip van sportmanifestaties te melden bij de overheid die door de rechter wordt aangewezen;
- verbod om voor een periode van ten hoogste 2 jaar het grondgebied te betreden wanneer het personen betreft van vreemde nationaliteit, die geen woonplaats hebben in Frankrijk.

Zodanige regeling moet om dezelfde redenen ook in België worden ingevoerd.

Aangezien wij niet over een rechtbank voor de berechten van op heterdaad ontdekte misdrijven beschikken, moet worden nagegaan of het niet geraden is die procedure in ons recht in te voeren. Dankzij een vereenvoudigde gerechtelijke procedure kunnen dergelijke zaken immers niet alleen sneller hun beslag krijgen, maar kan ook een groot aantal gevallen van kleine stadscriminaliteit worden aangepakt, dat nu wegens de omslachtige procedure en de overbelas-

développer un sentiment d'impunité dans le public mais aussi chez les auteurs d'infractions. En attendant une telle réforme, pour les faits avérés, il conviendrait de recourir aux possibilités offertes par la nouvelle législation relative à la médiation pénale.

Par contre, il est possible sans difficulté de compléter les incriminations existantes et d'élargir les sanctions à la disposition du juge par des compléments au Code pénal. C'est l'objet de la présente proposition qui s'inspire largement de la nouvelle loi française.

A. DUQUESNE

ting van de parketten wordt geseponeerd en bijgevolg zowel bij het publiek als bij de daders de indruk wekt dat misdrijven ongestraft blijven. In afwachting van een dergelijke hervorming kan, voor vaststaande feiten, de nieuwe wetgeving betreffende de bemiddeling in strafzaken worden toegepast.

De bestaande strafbare feiten en het straffenarsenaal dat ter beschikking van de rechter staat, kunnen daarentegen probleemloos worden uitgebreid door enkele nieuwe bepalingen op te nemen in het Strafwetboek. Dat is het doel van dit voorstel, dat in ruime mate door de nieuwe Franse wet is ingegeven.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Dans le Code pénal, sous le Titre VI : « Des crimes et délits contre la sécurité publique », il est inséré, sous un chapitre VI (*nouveau*) intitulé « Des délits relatifs à la sécurité des manifestations sportives », des articles 347bis à 347quater, libellés comme suit :

« Art. 347bis. — § 1er. Lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive, l'accès à une enceinte sportive est interdit à toute personne en état d'ivresse.

Quiconque aura enfreint cette interdiction sera puni d'une amende de 50 à 200 francs.

Si l'auteur de l'infraction définie au premier alinéa s'est également rendu coupable de violences ayant entraîné une incapacité totale de travail d'une durée inférieure ou égale à huit jours, il sera puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an.

Les peines prévues au précédent alinéa sont applicables à quiconque aura, en état d'ivresse, pénétré ou tenté de pénétrer par force ou par fraude dans une enceinte sportive lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive.

§ 2. Quiconque aura introduit ou tenté d'introduire par force ou par fraude dans une enceinte sportive, lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive, des boissons alcoolisées, sera puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an.

Cette disposition n'est pas applicable aux personnes autorisées à vendre ou à distribuer de telles boissons.

§ 3. Sera punie d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an, toute personne qui, lors d'une manifestation sportive ou de la retransmission en public d'une telle manifestation dans une enceinte sportive, aura par quelque moyen que ce soit provoqué des spectateurs à la haine ou à la violence à l'égard de l'arbitre, d'un juge sportif, d'un joueur ou de toute autre personne ou groupe de personnes.

§ 4. L'introduction, le port ou l'exhibition dans une enceinte sportive, lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive, d'insignes, signes ou symboles rappelant une idéologie raciste ou xénophobe est puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an.

La tentative du délit prévu à l'alinéa précédent est punie des mêmes peines.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

In Boek II, Titel VI « Misdaden en wanbedrijven tegen de openbare veiligheid » van het Strafwetboek wordt een hoofdstuk VI (*nieuw*) ingevoegd, met als opschrift « Wanbedrijven met betrekking tot de veiligheid bij sportmanifestaties », dat de artikelen 347bis tot 347quater omvat, luidend als volgt :

« Art. 347bis. — § 1. Tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar is de toegang tot het sportstadion verboden voor personen in staat van dronkenschap.

Overtreding van dat verbod wordt gestraft met geldboete van 50 frank tot 200 frank.

Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, hij die de overtreding bepaald in het eerste lid begaat en zich tevens schuldig maakt aan geweld daden die een volledige arbeidsongeschiktheid van minder dan of gelijk aan acht dagen tot gevolg hebben.

De straffen bepaald in het vorige lid zijn van toepassing op een ieder die in staat van dronkenschap, met geweld of door bedrog, een sportstadion betreedt of probeert te betreden tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar.

§ 2. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, een ieder die, tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar, met geweld of door bedrog alcoholhoudende dranken in een sportstadion binnenbrengt of probeert binnen te brengen.

Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die gemachtigd zijn dergelijke dranken te verkopen of te verspreiden.

§ 3. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, een ieder die in een sportstadion tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar, met welk middel ook, bij de toeschouwers haatgevoelens opwekt of hen aanzet tot geweld tegenover een scheidsrechter, een kamprechter, een speler of iedere andere persoon of groep van personen.

§ 4. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, een ieder die in een sportstadion tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar, kentekens, tekens of symbolen die verwijzen naar een racistische ideologie of een ideologie steunend op vreemdelingenhaat, binnenbrengt, draagt of vertoont.

Poging tot het in het vorige lid bepaalde wanbedrijf wordt met dezelfde straffen gestraft.

Art. 347ter. — § 1er. L'introduction de fusées ou artifices de toute nature ainsi que l'introduction sans motif légitime de tous objets susceptibles de constituer une arme sont interdites dans une enceinte sportive lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive.

Quiconque aura enfreint l'une ou l'autre de ces interdictions sera puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 1 à 3 ans.

La tentative du délit prévu au présent article est punie des mêmes peines.

Le tribunal pourra aussi prononcer la confiscation de l'objet qui a servi ou était destiné à commettre l'infraction.

§ 2. Sera puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 1 à 3 ans quiconque aura jeté un projectile présentant un danger pour la sécurité des personnes dans une enceinte sportive lors du déroulement ou de la retransmission en public d'une manifestation sportive.

Sera puni des mêmes peines quiconque aura utilisé ou tenté d'utiliser les installations mobilières ou immobilières de l'enceinte sportive comme projectile.

§ 3. Sera puni d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an quiconque, en pénétrant sur l'aire de compétition d'une enceinte sportive, aura troublé le déroulement de la compétition ou porté atteinte à la sécurité des personnes ou des biens.

Art. 347quater. — Les personnes coupables de l'une des infractions prévues au présent chapitre encourent également la peine complémentaire d'interdiction de pénétrer dans une ou plusieurs enceintes où se déroule une manifestation sportive pour une durée qui ne peut excéder 5 ans.

La personne condamnée à cette peine peut être astreinte par le tribunal à répondre, au moment des manifestations sportives, aux convocations de toute autorité ou de toute personne qualifiée qu'il désigne. Sera punie d'une amende de 100 à 400 francs et d'un emprisonnement de 6 mois à 1 an toute personne qui, sans motif légitime, se sera soustraite aux obligations qui lui auront été ainsi imposées.

Lorsque la personne condamnée est de nationalité étrangère et a son domicile hors de Belgique, le tribunal peut, si la gravité des faits commis le justifie, prononcer au lieu de la peine complémentaire définie au premier alinéa celle de l'interdiction du territoire belge pour une durée au plus égale à 2 ans. »

16 mars 1994.

A. DUQUESNE

Art. 347ter. — § 1. Tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar in een sportstadion is het binnenbrengen van vuurpijlen of vuurwerk van enigerlei aard, alsmede het zonder wettige reden binnenbrengen van voorwerpen die als een wapen kunnen worden gebruikt, verboden.

Overtreding van een van die verbodsbepalingen wordt gestraft met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 1 jaar tot 3 jaar.

Poging tot het in dit artikel bepaalde wanbedrijf wordt met dezelfde straffen gestraft.

De rechtbank kan tevens de inbeslagneming uitspreken van het voorwerp dat heeft gediend of dat bestemd was om het misdrijf te begaan.

§ 2. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 1 jaar tot 3 jaar wordt gestraft, een ieder die in een sportstadion tijdens het verloop van een sportmanifestatie of de uitzending ervan in het openbaar een projectiel gooit dat een gevaar vormt voor de veiligheid van anderen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft een ieder die de roerende of onroerende installaties van het sportstadion als projectiel gebruikt of probeert te gebruiken.

§ 3. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, een ieder die door het wedstrijdterrein van een sportstadion te betreden het verloop van de competitie verstoort of de veiligheid van personen of goederen in het gedrang brengt.

Art. 347quater. — Degene die zich schuldig maakt aan een van de misdrijven bepaald in dit hoofdstuk wordt tevens als bijkomende straf voor een periode die 5 jaar niet te boven mag gaan, het recht ontzegd een of meer sportstadions te betreden waarin een sportmanifestatie plaatsvindt.

Degene die tot die straf is veroordeeld, kan door de rechtbank worden verplicht op het tijdstip waarop een sportmanifestatie plaatsvindt, gevolg te geven aan de oproeping van onverschillig welke overheid of onverschillig welke persoon die door de rechtbank wordt aangewezen. Met geldboete van 100 frank tot 400 frank en met gevangenisstraf van 6 maanden tot 1 jaar wordt gestraft, een ieder die zich zonder wettige reden onttrekt aan de hem aldus opgelegde verplichtingen.

Wanneer de veroordeelde van vreemde nationaliteit is en geen woonplaats heeft in België kan de rechtbank, wanneer de ernst van de feiten zulks rechtvaardigt, in plaats van de bijkomende straf bepaald in het eerste lid, aan de betrokkene het recht ontzeggen het Belgisch grondgebied te betreden voor een periode van ten hoogste 2 jaar. »

16 maart 1994.